

ilk yar'larımızın sevgili dostları,

Bu akşam Mersin Üniversitesi gönüllülerimizden

sevgili Ferdi'nin ilk etkinliğinden izlenimlerini paylaşıyoruz.

Sevgili Ferdi, çocukların o kadar güzel sevgisini kazandı ki,

gelen mektupların büyük bir bölümü hep Ferdi abilerine yazılmıştı...

Çocukların zaten sahip olmaları gereken güzel hislerini, sevinçlerini

bizim sayemizdeye getirmeleri üzücü oluyor... Elbette gittiğimize seviniyoruz,

ama bu sevinçlerinin zaten her zaman olması gerektiğini düşünüyoruz.

Sevgili bağışçılarımız, başta sizi, eğer Ankara'da iseniz hafta sonu

gerçekleşecek yıllık toplantımıza bekliyoruz. Gönül veren, emek veren,

ilkyar'ı biraz daha tanımak isteyenleri de 2016'da neler

yaptığımızı görmeniz ve görüşlerinizi sunmanız için bekliyoruz,

19.3 pazar saat 14:00 ilkyar merkez'de

<http://www.ilkyar.org.tr/iletisim.aspx> adresinde sayfa sonunda ilkyar merkezin yol tarifini ve adresi bulabilirsiniz

yıllık raporun sunumunun ardından 16'da ani toplantısı ile devam edilecektir.

teşekkür ediyor,

selam sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz...

İLKYAR

MUTLU OLMAK

Sözlerime başlamadan önce başta Ata hocamızı rahmetle anar. Saygı değer Hüseyin hoca ve Aysıt hocam aynı zamanda projede emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunarım.

*"İnsan Mutlu Olmak İçin Değil,
Mutlu Stmek İçin Yaşuyorsa
Mutlu Olabiliyormuş"*

sözyle ne demek istediğini artık çok daha iyi anlıyorum.

Bir avuç insandık aslında, farklı okullardan bir araya gelen bir kaç insancık. Bizi buraya getiren NEDİR, diye düşünüyorum yola çıkarken. İLK KEZ gidiyorum ne olacağını tam olarak bilmiyorum. Kendime şu soruyu sormaktan alıkoymıyorum. " NEREYE GİDİYORUZ" biz... Yaşanacak ve bi daha asla unutulmayacak güzel anılardan habersiz bir şekilde dalmıştım dışardaki beyaz örtüyü izlerken. Semih'in "Arkadaşlar okula gelmek üzereyiz" deyişiyile uyandım. Okula gelmiştik artık. Arabadan inip kafamı kaldırdığımda bizi nelerin beklediğinin farkına varmıştım bile. Nasıl mı ?

Camdan o soğukta yolumuzu gözleyen o çocukları görünce anlamamak mümkün mü ?

Yukarı çıkma zamanı gelmişti artık, Hüseyin hocamız önde biz arkadan içeri girmeye başladık. Bi alkış tufanı koştuk birden. Dört yanımızda pırlanta gibi çocuklar. Hepsinin yüzünde bayram sevinci vardı. İçlerinden biri yaka kartımdan ismimi okuyarak; "Hoş geldin Ferdi abi aslında bizim de yaka kartımızın olması gerek ama idare et benim adım Mehmet" daha tanışırken seni kendisine yakın görmeye başlamıştı bile. Sonra Hüseyin hocamızın sunumundan sonra yüzlerindeki sevinç görülmeye değerdi. Sunumdan sonra biz erkek çocuklarla salonda bir araya geldik diğer ekip arkadaşlarla. Onlarla tanışıp sohbet etmek amacıyla.

Bir çocuk iki dakikada bir abi nerelisin diye soruyor belli ki birine benzetmiş bunu da daha sonra söyledi bana ismi Şeref öğrencinin. Beni çok sevdiğini sürekli sormasının sebebi de birine çok benzememiş.

"Ve abi benim odamda uyusana bugün" diyor bir abi şefkatine sığınıp uyumak istercesine. Ben etrafımda toplanan çocuklarla sohbet ederek bir yandan da ellerinde ki çiviye çıkartmaya çalışıyorlardı.

"Abi bu asla açılmaz ki." dediklerinde hiç bişeyin imkansız olmadığını yeterki sabırlı bi şekilde çözüm aramaları gerektiğini söylüyorum.

Biz çocuklarla sohbe dalmıştık. Arkadan yanık bi ses; "Ben bir göçmen kızı gördüm Tuna boyunda" türküsünü söylüyordu. Bir insan içindeki duyguları bir türkü ile bu kadar mı belli eder. İçi yanmış bir çoğunun bu türküyü söylemesi benim de içimi yaktı.

**hep beraber çocuklarımızın
kitapları sevmesi için.. www.ilkyar.org.tr**

Derken arkamdan bi usulca yanıma sokulmaya çalışılıyor abi bende seninle oturabilir miyim diyor. İsmi Faruk sarışın onunda belli ki bir aileye ihtiyaç duyduğu kesin. O gözler bu kadar masum bakamaz yoksa. Ne olmak istiyorsun diye sorduğumda "futbolcu" diyor Faruk, arkadaşları ona "CR7" diyor. Yarın maç yapalım diyor bana kendisini ispatlamak istercesine. Sözünü aldı artık mutlu bi şekilde yarın top oynayacağını biliyordu. Çocukları mutlu etmeye başlamıştık bile. Saat ilerlemişti yarın için onları güzel şeyleri beklediğini söyleyip gönderdik yataklarına.

Sabah uyandığımız da çocuklar " abi iyi ki geldiniz sayenizde yüzümüz güldü" diyor; çocuk dediğinin yüzü hep gülmesi gerekmiyor mu?

Etkinlikler başlamıştı artık. Bende matematik etkinliği için kendi sınıfıma gittim. Sınıfa girdiğimde sıralar bana okuduğum köy okulunu hatırlattı. Eski, biri büyük biri küçük sarı sıralar.

Girdiğim sınıfların tümünde matematiğe karşı ön yargıları vardı. Kimi sevmiyor kimi yapamıyor benim görevim kısa zamanda onlara matematiği sevdirmekmiş aslında. Onlara matematiğin nerden nasıl geldiğini anlattıktan

ilkyar'larımızın geleceğine güzellikler katmak için belki bir kitap için, belki anısını yaşatmak istediğiniz büyüğünüz için bir kitaplık, belki de daha fazlası için
İş bankası ODTÜ şubesi (4229) 706968 TL TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68;
Euro Hesabı: TR920006400000242293507426
Dolar Hesabı: TR910006400000242293576217 (Hesap sahibi İLKİYAR)
Lütfen bağışınızın açıklama kısmına isminizi mutlaka lütfen belirtin...

sonra. Onlara matematik öğretmeni olduğumu söylediğimi ve benim de en sevmediğim dersin matematik olduğunu söylediğimde çok şaşırmışlardı. “Ben yaptıysam sizde yaparsınız” dediğimde “sahi yapar mıyız?” dediklerinde artık yaparız diyişleri okunuyordu gözlerinde. Etkinliklerden sonra hemen hemen tüm sınıflarda aldığım geri dönüşler çok olumluydu. Abi artık matematik yapacağım, senden sonra matematik kolay gelebilir, başarmak için daha çok çalışacağım. Dediklerinde artık matematik ile aralarında ki duvarı yıkmıştım sanırım. Artık her şeyi yapacaklarını düşünüyorlardı. Ve onlar başaracaklar bana söz verdiler mektuplarında matematik başarısından söz edecekler.

Etkinlikler yerini dış etkinliklere bırakmıştı benim aklımda Faruk’a verdiğim söz vardı onunla top oynayacaktım çocuklarla toplanıp Faruk’la birlikte aynı takımda maç yaptık. Faruk'un sevinci gözlerinden okunuyordu. O an içimden keşke elimde olsa da seni alıp yanımda götürsem diye düşündüm. O yaştaki bi çocuk için çok fazla olduğu kesin orada yaşadıkları. Tüm gün boyunca çocuklarla oyunlar oynadık deneyler yaptık hepsinin yüzü gülüyordu, onlar güldükçe biz mutlu okuyorduk...

Artık etkinlikler yavaş yavaş bitiyordu. Çocukların yüzünde yüzünde garip bi hüznün. Gideceğimizin farkına vardılar.

www.ilkyar.org.tr ilkyar.yonetim@gmail.com

izlenimleri dostlarınızla paylaşıp onları üye yaparak (eposta adreslerini bize yolluyarak), mesajlarınızda “link” vererek ilkyar'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz, ancak başka amaçlarla ilkyar izlenimlerindeki ve sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmaması gerektiğini hatırlatın lütfen...

Akşam herşey bittikten sonra artık oyun zamanı diyip başladık eğlenmeye. Halaylar çektik güldük eğlendik. Sonra biri diğer arkadaşına; "lan oyna oyna bi daha ne zaman oynayacağız bu şekil.." derken farkında değil daha nice güzel günlerin onları beklediğini.

Onları bekleyen güzel günler olmadığını düşünmek bi çocuk için fazla değil mi. Biz ne zamandan beri çocuklarımızın çocukluğunu çaldık. "YAZIK" yazık ki çocuklarımızın yarını gören gözlerini körleten bizlere...

Eğlence de bitti müzik kapandı ve hüznün bulutları çökmeye başladı. Yanıma gelen iki kız çocuğu "abi ne olur yine gelin. Gelin ki başarıyı görün." Çocukların sarılıp sıkı sıkıya "ne olur gitme. Lütfen yine gel. Bizi unutma." Demeleri insanın içine işliyor resmen.

Derken bi çocuk geldi yanıma bana ben neyinim senin dedi kardeşimsin dedim. İsmim ne dedi ismini bilmiyordum ki çok kişi oldukları için aklımdan çıktığını söyledim. Abi insan kardeşinin ismini unuttur mu hiç. Sadece sarılmak geldi içimden adı Mehmet bi daha hiç unutmayacağım dedim. Artık beni abisi ben de onu kardeşim görüyordum.

Gecenin sonunda elime bi mektup geçti şu satırlar yazıyordu ;

"Sevgili Ferdi Abicim,

Bu okula geldiğin için çok teşekkür ederim. Hep sizin anlattığınız yoldan ilerleyip asla pes etmeyip başarılı bir öğrenci olup hedefime ulaşacağım..."

"biz yapamayız" duygusunu kırmak,

"en iyisini yaparız" güvenini sağlamak için www.ilkyar.org.tr

Her şeyi özetlemişti aslında, gelmeden önce kafamdaki sorular cevaplarını bulmuştu. Biz aslında onlar için buradaydık. Onlarla güzel vakit geçirip, onlara yol göstermek için...

Artık hep yapmak isteyeceğim bi amacım var benim de. Bu etkinlikleri artırmak. Bu muhteşem etkinliklerden uzak kaldığımı düşündükçe ne kadar boş zaman geçirdiğimi anlıyorum. Bu özel çocukların sana kendini bu kadar özel hissettirmeleri. Daha buradayken aldığım geri dönüşler ve elime gelen mektuplar. Muhteşem duygular hepsi...

"Abi senden sonra matematiği başaracağım" demeleri hissettiğim en güzel duygu.

Bizim böyle değerli geleceklerimize bir nebze faydamız dokunuyor olduğunu hissettirmeleri. İnsan kendisi için yaşamaya bırakıp çocuklar için yaşamaya başlıyor.

Tolga elimde olsa seni yanımda götürürdüm. İsmi sayamayacağım yüzlerce pırlanta isimler. Bu duyguları hissettirdiğiniz için asıl ben size minnettarım.

Ve artık gitme vakti geldi. Bindik arabaya gidiyoruz çocukların kimisi camda kimisi aşağı inip kimisi arabaya kadar gelip bize eşlik etmeleri el sallamaları onlarla geçen zamanın değerini artırdı. Hoşçakalın çocuklar zamanın birinde tekrar görüşmek dileğiyle...

Ferdi Kasım
Mersin Üniversitesi

Artık yurt dışından kolaylıkla kredi kartıyla İLKİYAR'a bağış yapmanız mümkün ABD'de iseniz anında da vergi iadesi için gerekli belge e-posta ile adresinize geliyor. Turkish Philanthropy Funds aracılığı ile bağışınız bize ulaşıyor, projelerde kullanılıyor... Bir defalık veya düzenli bağış için Bağlantı adresi: - <https://turkishphilanthropyfunds.givecorps.com/projects/12942-ilk-ret-m-okullarina-yardim-vakfi-ilk-iyar-ilk-iyar-16th-science-summer-school>
Eğer "çek" gönderilmek istenirse:
"çek"i Turkish Philanthropy Funds adına, İlkıyar Vakfı için olduğu not edilerek Turkish Philanthropy Funds - 216 E. 45th Street Fl.7 New York, NY 10017 adresine yollanmalı.

canımız cananımız ilk yar'larımız www.ilkayar.org.tr